

Willians Lied

voor mijn liefste Willy

Ik ken je van heel vroeger,
't Was op de grote school
Het leven was een makkie
We waren zo frivool
Je schreef me een klein briefje
En gaf het aan me door
Om me te laten weten
Ik wil wel met jou, hoor

Kinderen verhuizen,
Je verliest elkaar uit 't oog
We gingen elk een kant op
Het spelen zat ons hoog
Maar toen, wat jaren later,
Een fuifje in 't verschiet
Je kroop in mijn gedachten:
Hé! Ik vraag die mooie griet

Het werd een heerlijk feestje
De liefde bloeide op
Het zou voor altijd duren
Geen ander in m'n kop
Maar aan't einde van de zomer,
Je was nog zo frivool
Je zei: Ik vind 't niet leuk meer
En daar ging ik in 't riool

Een wereld ging toen open
Van eenzaam door de nacht
Ik had zoveel te zwerven
De weemoed als m'n vacht
Van kinderlijk onschuldig
En altijd met een lach
Was ik ineens triest, somber
De nacht versloeg de dag

Op school was ik een zombie
Nostalgisch, het hele jaar
Verdriet, ik zat gevangen
En wierp me op de gitaar
Muziek, het was m'n strohalm
Cohen, Dowland en Bach
Meteen maar hoog gegrepen
Want dat helpt je door de nacht

Half overeind gekrabbeld
Ging ik toen maar op pad
Je kunt je wel verzuipen
Maar ik was het nog niet zat
Je komt er heel snel achter
De school, da's maar gezeur
Daar kan men je niet troosten
Je pijn en hartescheur

De landgrens eenmaal over
Je leert een andere taal
De horizon wordt lichter
Je schrijft een nieuw verhaal
Met muziek in taveernes
Ging het van hot naar her
En maar één doel voor ogen
Ik zocht m'n liefdesster

Ik heb haar toen gevonden
De moeder van mijn kind
Maar God, 't was voor zo even
De chemo is niet je vrind
Ze gaf al haar vertrouwen
Aan een dokter die 't wel wist
Ach lief, je gruwelijk lijden
Zo eenzaam in je kist

Ik had m'n plek gekozen
Een dorpje op de terp
Maar nog zoveel te zwerven
Dat zag ik heus wel scherp
Want alom heerst de leugen
Naar geld is men op zoek
De zilveren gedachte
Wordt vermeden als een vloek

Ik wilde het wel schreeuwen
Over de daken heen
Maar heb je wat te zeggen
Je bent meteen alleen
Een vriend, je liefste meisje
Het lijkt wel één pot nat
Je wijst naar and're wegen
Maar dat is men zo gauw zat

Na vierenvertig jaren
Wie had het ooit verwacht
Een briefje, net als vroeger
Met woordjes o zo zacht
Je schreef: Ik wil je kennen,
Hoe is het nu met jou?
De hemel ging toen open
Ik wist, jij wordt mij vrouw

Je luistert als geen ander
Alles kan ik nu kwijt
We zijn op eendre golven
Er is nooit een verwijt
Het leven moest zo wezen,
De lesjes goed geleerd
Om jou nu lief te hebben
M'n hart gerepareerd